

IZLOŽBA FOTOGRAFIJE TIHOMIRA STANČECA »TIHI MAKSIMIR«

U čast Maksimirskoj šumi

FOTO: Vjesnik

Maksimir u Stančecovu objektivu komadić je prirode i slobode usred gradske vreve; mjesto svjetla, raskošnih boja, tišine, druženja, užitka u životu, kako za ljude tako i za njihove četveronožne lajave prijatelje koji u prostranstvima maksimirskih livada punim plućima uživaju u čarima života bez povodca

MARTINA KALLE

Objavljeno: 17. 7. 2011. u 16:01 Zadnja izmjena: 17. 7. 2011. u 16:01

ZAGREB - Šume su u umjetnosti obično loše mjesto. U bajkama one gutaju djecu, najpoznatija šuma hrvatske književnosti, ona Striborova, mnogo je zla donijela jednoj baki, a kad najveću zagrebačku parkovnu šumu fotografira Josip Klarica, nastanu mračni i zastrašujući krajolici, gotovo kao scenografija za klasične bajke. Kad se šume, i to maksimirske, primi Tihomir Stančec, viši preparator u Muzeju grada Zagreba, sve dosad nabrojeno isti čas pada u vodu.

Maksimir u Stančecovu objektivu komadić je prirode i slobode usred gradske vreve; mjesto svjetla, raskošnih boja, tišine, druženja, užitka u životu, kako za ljude tako i za njihove četveronožne lajave prijatelje koji u prostranstvima maksimirskih livada punim plućima uživaju u čarima života bez povodca.

FOTO: Vjesnik

Zagreb nekad i danas - nekako bi se moglo nazvati ovoletnu izložbenu sezonu u Muzeju grada Zagreba. Jer, dok je reprezentativna multimedijaska dvorana rezervirana za Zagreb kakav je nekad bio, a ostao sačuvan u starim fotografskim albumima, prizemlje nam donosi Zagreb danas, točnije: onaj mali, ali opuštenu Zagreb uokviren Maksimirskom, Prilesjem, Požarinjem i potokom Bliznecom, kamo se bježi iz brze svakodnevice.

Tihomir Stančec na izložbi »Tih Maksimir« tu divotu uokviruje vrlo širokim planovima, ponekad i spajajući dvije fotografije, stvarajući gotovo metafizičke krajolike u čast prirodi. Maksimir u svim godišnjim dobima glavna je zvijezda Stančecovih fotografija.

Ljudi su tu najčešće tek u sporednoj ulozi, zabavljeni svojim razlozima dolaska u park; sitni, ponegdje i teško uočljivi, ali uvijek prisutni. Pa neka se netko nakon te izložbe samo usudi reći da je čovjek gospodar prirode. Fotografije Tihomira Stančeca bez riječi, a opet vrlo rječito govore gdje mu je mjesto.